

גינת נוי

פרשת נצבים – וילך, פסקא א מפרשת וילך

מאת הרב המקובל רבי ג'ינו ג'אן זצ"ל מיוצאי לוב

תלמידו המובהק של הגה"ק רבי יוסף ג'עאן זצוק"ל

ראש בית הדין בסרת-לוב

תשפ"ו, גליון מס' רצג טל: 052-7611435 מייל: y.b.daskal@gmail.com כל הזכויות שמורות ©

פרשת וילך

[א]

ואמר ה' אל משה הנך שוכב עם אבותיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי אתו - וחרה אפי בו ביום ההוא ועזבתם והסתרתני פני ביום והיה לאכל ומצאהו רעות רבות ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלקי בקרבי מצאוני הרעות האלה וגו' (לא, טז-יז)

ולעניות דעתי נראה פירוש הפסוק ככה, בזמן שאמר הקב"ה למשה, היה מתכוין על הערב רב, והצביע במיוחד על "העם הזה", לא התכוין לישראל, ולא התכוין לקלל אותם, אלא הכוונה על מה שהצביע על "העם הזה", שנשמור ממנו, ויזהיר את ישראל שלא ילכו אחריו ואחרי עצותיו, ועובדה, שאחרי שיקבלו ישראל צרות בגללם, יבואו ויטענו להם, ויכניסו בהם כפירה, במקום לקבל דין שמים, ויחזרו בתשובה, יאמרו להם "על כי אין אלקי בקרבי מצאוני הרעות האלה", שחס ושלום אין השגחה בעולם.

ומזה יובן מה שאמר "העם הזה" בהדגשה, כמו שאמר כי שחת "עמך" אשר הוצאתה מארץ מצרים גם בהדגשה, ולא אמר 'העם' סתם כמו ביציאת מצרים שאמר בשלח פרעה את "העם", שכלל כל העם גם ישראל, וגם בפסוקים הקודמים שאמר הקהל את "העם" האנשים והנשים והטף שכלל כל ישראל, אבל סדר הפסוק הזה כתוב אחרת.

והקב"ה מרוב רחמנותו ואהבתו לישראל, כשגמר הצוואה למשה, אמר, "ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את "בני ישראל" שימה בפהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד ב"בני ישראל" כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי לאבותינו וגו'. בפסוק הזה הדגיש את ישראל. וה' יעזרנו וישמרנו מן "הדור זה לעולם", כמאמר דוד המלך ישראל (תהילים, י"ב, ח). ה' יחזירנו בתשובה שלמה, ויחיש לגואלינו בעגלה ובזמן קריב, ויקוים בנו מקרא שכתוב "השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש" וגו'.

ועובדה, שבני ישראל הכשרים, שהם מזרע הקודש, עד היום אחרי אלפיים שנה של גלות המר והמנהר, עוד יש תורה ומצוות ושבת ומילה, ורועדים על קוצו של יו"ד ועל מצוות התורה - כן ירבו. אבל על כל הערב רב, שנכנסו לנו אפילו בלי ידיעתנו - מצינו גם בימי משה שאמר ה' לך רד כי שחת "עמך" גם בהדגשה - וגם במדבר הדגיש אותם משה, שאמר "והאספסוף אשר בקרבו". ולא רק היום בעוכרנו, אלא אפילו בזמן שהיה משה רבינו, ובזמן שראו הכל, הניסים של יציאת מצרים, וראו כל הנפלאות עין בעין, והרגיזו את ה' ואת משה רבנו בכל מיני תלונות.

ה' יהיה בעוזרנו, ויברך עמו ישראל, וימחה את זכר עמלק, וכל המינים והמלשינים כרגע יאבדו, וכל שונאך מהרה יכרתו, ויחזירנו בתשובה שלמה, ונלך בדרכי ה' יתברך, ויביא לנו משיח צדקינו ויגאלנו במהרה בימינו, אמן.